

Çürüyen İnsanlık

– Suna İPCİ · 01 Şubat 2011

Yaşamın anlamsız çılgınlıkları altında
Yoğunluğun...
Kargaşaya karıştığı tüm zamanlarda
Düğümle verir konuşma noktası.
Suskunluk sinsice girmiştir...

Etrafındakilerin farkında olmadan
Birbaşına olmak ister.
Oysa, o insan ruhuna besteler yapılır
Yinede yalnızlığı, sessizliği özler.
Bazen unutmaktır olanları ,çabası...

Kuş olup uçmak ister ,özgürlük adına
Yüreği hala haps altında
Katlettikleri umru değil,
Hatırlamamak adına kaçır
Oysa kaçtığı kendindedir...

Beden çürür,ruh eklenir buna
Saygıda kusur etmemişken
Alır insanlığı,ayaklar altına
Zaman silinmeye yön tutmuşken
Dostluğu muhabbeti unuttur bazen...

İşte o vakit,sonsuzlaşır hükmedişler
Nerede son bulur, kelimeler
Eyvaylar kara tren ardında
Sessizce yavaş yavaş bir çürüyüş
Nafile,giden zamanla ahlar kara listede...

YAZAN:SUNA İPCİ

07/09/2008

İZMİR